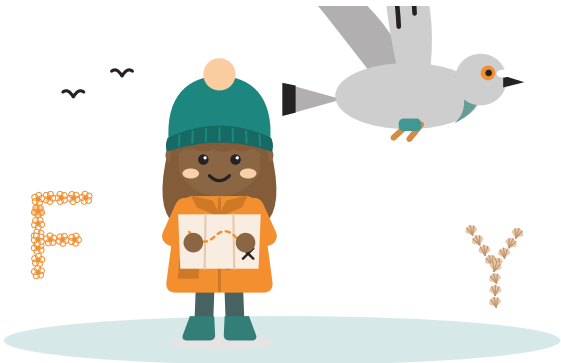
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Fay

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
F	F van Fort	8
A	A van Appelboomgaard	14
Y	Y van Y-splitsing	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Polder	26
L	L van Landgoed	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Iepenlaan	41
M	M van Moeras	46
	De naam op de kaart	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

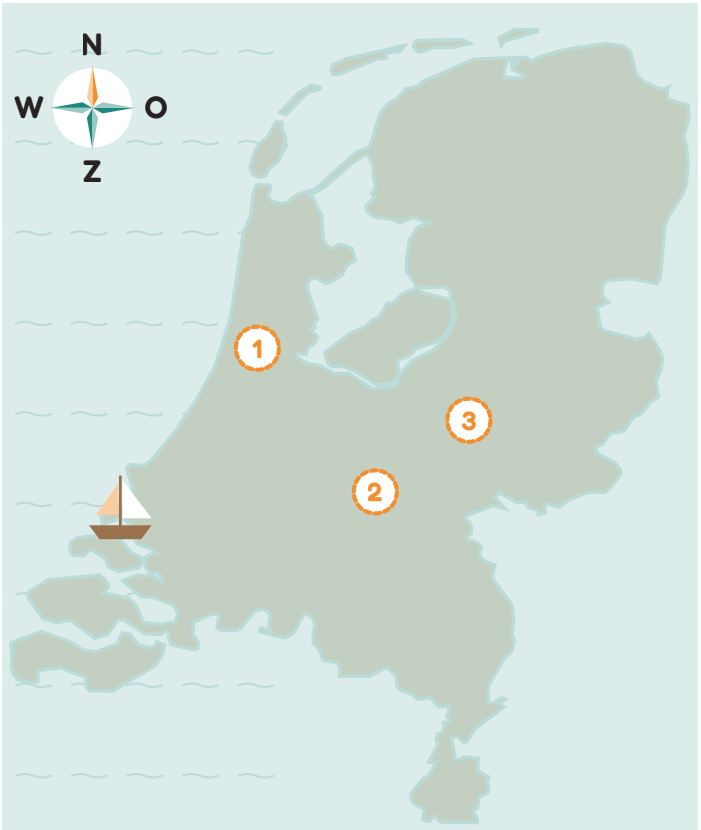
Het was een gewone ochtend. Fay zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde zij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Fay?’ Fay liet bijna haar boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Fay. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

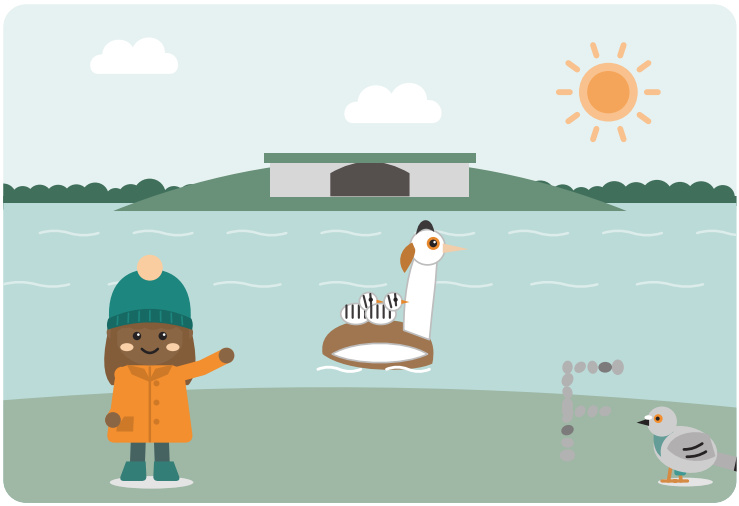
De Namenkaart van

FAY

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

F van Fort

Ze stonden bij een oud fort. Het lag op een eiland, met gras op het dak en een brede gracht eromheen. ‘Lang geleden moest dit fort het land beschermen,’ zei Pluim. ‘Nu wonen er vooral vogels en vleermuizen.’ ‘Een fort voor dieren,’ zei Fay. ‘Dat is veel leuker.’

In de gracht zwom een vogel met een lange, slanke nek. Op zijn kop had hij een donker kuifje, en opzij oranje veren, als twee bakkebaarden. ‘Een fuut,’ zei Pluim. Opeens dook de fuut onder.

Weg was hij! Fay telde. ‘Een… twee… drie… vier…’ Ver weg kwam hij weer boven. ‘Hij zwemt onder water!’ zei Fay. Toen zag Fay nog iets. Op de rug van een andere fuut zaten twee kleine kuikentjes, zwart-wit gestreept.

Ze keken uit tussen de veren van hun vader, net passagiers op een bootje. ‘Ze varen mee!’ riep Fay. ‘Op de rug van hun vader of moeder zijn ze veilig en warm,’ zei Pluim.

Een kuikentje piepte. De vader draaide zijn kop en gaf het een klein visje. ‘Ik wil ook mee op een rug,’ zei Pluim. ‘Jij bent een duif,’ zei Fay. ‘Jij vliegt zelf.’ ‘Dat is waar,’ zuchtte Pluim. ‘Het blijft een mooi plan.’

Echt waar!

De fuut

Jonge futen kruipen op de rug van hun vader of moeder. Daar zijn ze veilig en warm, en zo zwemmen ze mee.

Zo groot	46 tot 51 centimeter
Eet graag	visjes
Herken hem aan	lange nek, een kuifje en oranje ‘bakkebaarden’ in de lente

Tel mee!

Kijk naar het plaatje op de eerste bladzijde van dit avontuur. Hoeveel kuikentjes zitten er op de rug van de fuut?

Spieken mag pas na afloop: p. 59.

L van Landgoed

‘Op naar de L van Pluim!’ zei Fay. Pluim bloosde onder zijn veren. Eén, twee, drie… woesj! Ze wandelden over een landgoed. Er stond een groot oud huis, met eromheen een park met lanen, vijvers en reusachtige oude bomen. ‘Vroeger woonde hier één rijke familie,’ zei Pluim. ‘Nu mag iedereen hier wandelen.’ ‘Gelukkig,’ zei Fay. ‘Anders waren wij hier stiekem.’

Op een bankje zat een oude meneer in een boek te lezen. Hij knikte vriendelijk. ‘Goedemiddag,’ zei Fay.

Pluim landde even op de leuning van het bankje. Tegen de stam van een oude beuk liep een vogeltje. Maar het liep niet omhoog, zoals een specht. Het liep naar beneden. Met zijn kop omlaag! ‘Pluim,’ zei Fay. ‘Dat vogeltje loopt verkeerd om!’ ‘Een boomklever,’ zei Pluim. ‘Hij kan dat. Hij loopt met zijn kop naar beneden langs de stam.’

De boomklever had een blauwgrijze rug, een oranje buik en een zwart streepje door zijn oog. Net een klein masker. Hij pikte iets uit de schors. ‘Hij heeft een nestje in een gat in de boom,’ zei Pluim. ‘Is dat gat te groot, dan maakt hij de ingang kleiner met modder.’ ‘Hij metselt zijn eigen voordeur,’ zei Fay. ‘Precies passend,’ zei Pluim. ‘Dan kan er geen grotere vogel naar binnen.’

Fay probeerde ook even met haar hoofd naar beneden te kijken. ‘Wordt hij niet duizelig?’ ‘Ik word al duizelig als ik naar hem kijk,’ zei Pluim.

